

ZWIĄZEK
POWIATÓW
POLSKICH

**Stanowisko Konwentu Powiatów Województwa Dolnośląskiego z dnia
27.06.2024 r.**

**w sprawie proponowanych zmian w przepisach Ustawy z dnia 3 lutego 1995 r.
o ochronie gruntów rolnych i leśnych (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 82).**

**Problemy/proponowane zmiany w zakresie wyłączenia gruntów rolnych z produkcji
rolniczej**

- 1.** W ustawie z dnia 3 lutego 1995 roku o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz. U. z 2024 r., poz. 82), **nie wskazano, jakie dokumenty wnioskujący winni załączyć do wniosku o trwałe lub nietrwałe wyłączenie gruntów z produkcji rolniczej** np. projekt zagospodarowania terenu, wypis i wyrys z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, oryginał ostatecznej decyzji o warunkach zabudowy lub o ustaleniu inwestycji celu publicznego itp.
- 2.** W art. 11 ust. 1 ww. ustawy **brak jasnego sprecyzowania czy grunty**, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2-10 tj. m.in. użytki rolne zabudowane (Br), grunty rolne zadrzewione i zakrzewione na użytkach rolnych (Lzr) oraz rowy (W) podlegają wyłączeniu bez względu na pochodzenie gleby (mineralne czy organiczne np. grunty klasy Br-RV pochodzenia mineralnego) i zarazem naliczeniu należności i opłaty rocznej z tytułu wyłączenia gruntów z produkcji rolniczej. Zgodnie z art. 11 ust 1a w decyzji zezwalającej na wyłączenie gruntów, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2-10 określa się obowiązki związane z wyłączeniem (jeśli obowiązki - to i opłaty z tytułu wyłączenia gruntów rolnych z produkcji rolniczej), co budzi wątpliwości, co do treści art. 12 ust. 7, a dokładniej rozgraniczenia w tabeli na gleby pochodzenia mineralnego i organicznego klas I-III i organicznego klas IV-VI.

Dodatkowo z przepisów nie wynika **kiedy należy wyłączyć grunty stanowiące jednocześnie drogę dojazdową do budynków mieszkalnych**, jak również do pól uprawnych, w którym momencie i kto winien wyłączyć grunty z produkcji i ponosić opłaty z tytułu wyłączenia gruntów. Zaznaczyć należy, iż w praktyce grunty pod drogami dojazdowymi są utwardzane (np. tłuczniem) w momencie, gdy na działkach, do których stanowią dostęp, rozpoczyna się proces budowy.

- 3.** W ustawie **brak zapisu, iż obszar wyłączenia gruntów z produkcji rolniczej winien być spójny z całym zamierzeniem budowlanym** - co zostało szeroko opisane w stanowiskach Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi znak DN.ge.630.9.2021 z dnia 10.11.2021 r. oraz znak DN.tr.600.92.2021 z dnia 03.02.2022 r. (kopie w załączeniu). Jednocześnie organ wyższego stopnia tj. SKO stoi na stanowisku, iż organ mający w swych kompetencjach ochronę gruntów rolnych i leśnych tj. starosta,

nie powinien opierać się na powyższych stanowiskach Ministerstwa, gdyż nie stanowią one źródła powszechnie obowiązującego prawa. Powyższe kwestie nie znajdują uregulowania w oparciu o przepisy art. 11 ust. 4 i 4a, w myśl których *decyzję zezwalająca na wyłączenie wydaje się przed uzyskaniem pozwolenia na budowę albo dokonaniem zgłoszenia budowy lub wykonania robót budowlanych, a decyzje dołącza się do wniosku o pozwolenie na budowę albo zgłoszenia budowy lub wykonania robót budowlanych.*

4. Treść art. 12 ust. 1 wskazuje, iż *osoba, która uzyskała zezwolenie w formie decyzji obowiązana jest uiszczyć należność i opłaty roczne. Obowiązek taki powstaje od dnia faktycznego wyłączenia gruntów z produkcji. Nie jest wskazane w przepisach ustawy w jakiej formie naliczać należność i opłaty roczne*, co budzi wątpliwości i prowadzi do różnych interpretacji przepisu przez organy, które naliczają opłaty w formie decyzji jak również w formie „zwykłych” pism. Postępowanie organów naliczających opłaty, w związku ze zgłoszeniem faktycznego wyłączenia gruntów z produkcji rolniczej jest odmienne, a orzecznictwo w powyższym zakresie jest niejednoznaczne.

Dodatkowe wątpliwości pojawiają się również w momencie, kiedy obowiązek uiszczenia opłat rocznych powstaje od dnia faktycznego wyłączenia gruntów z produkcji rolniczej (art. 12 ust.1), gdzie z kolei w myśl art. 12 ust. 13 należność uiszcza się w terminie do 60 dni od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna (brak informacji, o której decyzji mowa – czy mowa o decyzji zezwalającej na wyłączenie, czy też decyzji naliczającej należność i opłaty roczne, a jeśli mowa o drugim przypadku, jak w takim razie postępować z pismami naliczającymi należność i opłaty roczne).

Ponadto zgodnie z art. 12 ust. 6 *należność pomniejsza się o wartość gruntu, ustaloną według cen rynkowych stosowanych w danej miejscowości w obrocie gruntami, w dniu faktycznego wyłączenia tego gruntu z produkcji* - brak sprecyzowania na podstawie jakiego dokumentu pomniejsza się należność i czy ustalenie ceny rynkowej winno być w interesie organu, czy wyłączającego grunty.

5. Wątpliwości budzi treść art. 12a ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych, gdzie *obowiązek uiszczenia należności i opłat rocznych, a w odniesieniu do gruntów leśnych również jednorazowego odszkodowania, o którym mowa w art. 12 ust. 1, nie dotyczy wyłączenia gruntów z produkcji rolniczej lub leśnej na cele budownictwa mieszkaniowego:*

1) *do 0,05 ha w przypadku budynku jednorodzinnego;*

2) *do 0,02 ha, na każdy lokal mieszkalny, w przypadku budynku wielorodzinnego.*

Brak doprecyzowania, czy zwolnienie z opłat do powierzchni 0,05 ha dotyczy tylko budynku mieszkalnego jednorodzinnego (powierzchni zabudowy budynku), czy też szeroko pojętej infrastruktury związanej z funkcjonowaniem tego budynku tj. obszar pod instalacjami, utwardzenia, dojścia i dojazdy do budynku czy chociażby zieleni ozdobna.

Nadto brak w powyższym artykule regulacji, czy zwolnienie obejmuje tylko 1 budynek w zakresie całej inwestycji czy zwolnienie przysługuje na każdy budynek mieszkalny w granicach inwestycji.

W przepisach ustawy nie jest zawarta informacja, jak naliczyć należność i opłaty roczne w przypadku, kiedy przekroczone zostaną wyżej wymienione powierzchnie. Wówczas czy należałoby zwolnić z opłat za powierzchnie wskazane w pkt 1) i 2) ww. artykułu i następnie naliczyć należność i opłaty roczne za powierzchnię przekraczającą 0,05 ha lub 0,02 ha za każdy lokal mieszkalny, czy też naliczyć należność i opłaty roczne za całą powierzchnię wnioskowaną do wyłączenia.

6. Budzi wątpliwości treść art. 28 ust. 1 ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych, w myśl którego *w razie stwierdzenia, że grunty zostały wyłączone z produkcji niezgodnie z przepisami niniejszej ustawy, sprawcy wyłączenia ustala się opłatę w wysokości dwukrotnej należności* – brak doprecyzowania co oznacza zapis, że grunty zostały wyłączone z produkcji niezgodnie z przepisami niniejszej ustawy. Czy dotyczy to sytuacji w przypadku braku miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, a teren objęty jest decyzją o warunkach zabudowy i wówczas sprawcy wyłączenia ustala się opłatę w wysokości dwukrotnej należności (co w takim razie z opłatami rocznymi - brak doprecyzowania, czy organ winien je naliczać), skoro art. 28 ust. 2 rozwija tę kwestię i jest wprost wskazane, iż dotyczy to sytuacji kiedy *w razie stwierdzenia, że grunty przeznaczone w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego na cele nierolnicze lub nieleśne zostały wyłączone z produkcji bez decyzji, o której mowa w art. 11 ust. 1 i 2, decyzję taką wydaje się z urzędu, podwyższając jednocześnie wysokość należności o 10%*. W ustawie nie zostało jasno wskazane, czy w przypadku postępowań sankcyjnych należność podlega pomniejszeniu o wartość gruntu ustaloną na dzień stwierdzenia wyłączenia. Powyższa kwestia poruszana jest w orzecznictwie sądów.

7. Z uwagi na zakres działań wykonywanych przez starostwa, związanych z prowadzeniem ww. postępowań zasadnym należałoby uznać, aby **część opłat z tyt. należności i opłaty rocznej stanowiło dochód powiatu**.

Reasumując, treść ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych powoduje odmienne stanowiska organów, mających w swych kompetencjach ochronę gruntów rolnych i leśnych, co w konsekwencji powoduje, iż postępowania prowadzone w zakresie wyłączenia gruntów z produkcji rolniczej przez ten sam organ tj. starostę na podstawie tej samej ustawy są niejednolite. Prowadzi to do sytuacji kiedy wnioskodawcy, tudzież pełnomocnicy występując z wnioskami o wyłączenie gruntów rolnych w różnych starostwach spotykają się z **odmiennymi stanowiskami organów w tym zakresie**. Dotyczy to również wymagań odnośnie dokumentacji, którą należy załączać do wniosków. Ponadto z uwagi na nieścisłości w przepisach ustawy wnioskodawcy usilnie i **notorycznie wnoszą o wyłączenie powierzchni np. 0,05 ha na cele mieszkaniowe jednorodzinne (zwolnionej z opłat)**, gdzie z kolei na dalszym etapie procesu inwestycyjnego (postępowanie w wydziale architektoniczno-budowlanym) ubiegają się o pozwolenie na budowę obejmujące powierzchnię np. całej działki ewidencyjnej, a nie obszaru zgodnego z decyzją wyłączeniową. Wnoszący o wyłączenie gruntów wyznaczają możliwie jak najmniejszy obszar, aby zminimalizować wysokość opłat z tytułu wyłączenia gruntów. Biorąc pod uwagę doświadczenie organu mającego w swym zakresie ochronę gruntów rolnych, zaobserwowano, iż już na etapie samego procesu budowy grunty nie objęte zezwoleniem na wyłączenie zostają

zagospodarowane w sposób nierolniczy np. służą do gromadzenia humusu przy wyznaczaniu położenia budynku w terenie, czy też do gromadzenia materiałów budowlanych. Z biegiem czasu **grunty chronione zostają zagospodarowane na cele związane chociażby z bytowaniem mieszkańców** tj. teren zostaje ogrodzony, wykorzystany pod trawnik, nasadzenia roślin ozdobnych, małą architekturę itp. **Organ weryfikuje takie sytuacje prowadząc kontrole i postępowania sankcyjne**, niemniej jednak z uwagi na braki kadrowe i ilość rozpatrywanych spraw organ nie jest w stanie zrewidować wszystkich gruntów chronionych na terenie powiatu w oparciu o wydane decyzje administracyjne. Sądzić należy, że wnioskodawcy celowo wyznaczają jak najmniejsze powierzchnie, wykorzystując niejednoznaczność przepisów oraz zakładając, że organ nie dokona kontroli w zakresie stosowania przepisów ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych zważywszy na niedociągnięcia w przepisach oraz fakt, iż kontrola w zakresie stosowania przepisów może nie zostać przeprowadzona. Powtarzające się w rozstrzygnięciach decyzji organu wyższego stopnia (tj. SKO) wskazania doprowadzą do sytuacji, w której organ będzie jedynie monitorował wydane decyzje (czy teren został wyłączony zgodnie z decyzją) i nakładł na wyłączających kary wynikające z art. 28 ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych. Niemniej jednak, jeśli dojdzie do takiej sytuacji i organ stwierdzi wyłączenie gruntów z produkcji rolniczej, w oparciu o art. 28 ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych **zmuszony będzie nałożyć kary finansowe, które mogą, a w większości przypadków doprowadzą, do utraty płynności finansowej przeciętnej rodziny**. Zatem należałoby zweryfikować przepisy ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych w powyższym zakresie, bądź też wprowadzić inne regulacje w kwestii opłat z tytułu wyłączenia gruntów z produkcji rolniczej. Rozwiązaniem mogłoby być **wprowadzenie opłaty w postaci podatku, nakładanego w momencie rozpoczęcia inwestycji budowlanej, w przypadku gdy teren objęty jest miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego** (oczywiste jest, że na pozostałej części gruntów nie wnioskowanych do wyłączenia nie będzie prowadzona żadna produkcja rolnicza zwłaszcza w mieście). Wówczas opłaty nie byłyby tak odczuwalne przez wyłączających, gdyż opłaty takie mogłyby być płacone przez dłuższy okres np. 30 lat, a wnioskodawcy nie próbowaliby **obchodzić przepisów ustawy o ochronie gruntów rolnych**. Przedmiotem wyłączenia są użytki rolne zatem w sytuacji np. sprzedaży gruntów, śmierci właściciela obowiązek przechodzi na nabywcę.

Z racji tego, że proces budowlany jest wieloetapowy i wymaga uzyskania stosownych pozwoleń i decyzji na podstawie różnych przepisów prawa, a także rozłożony jest w czasie, przepisy prawa winny być spójne i nie prowadzić do odmiennych interpretacji, w zakresie ich stosowania. Zatem już na etapie uzyskania decyzji zezwalającej na wyłączenie gruntów z produkcji rolniczej (uzyskiwanej przed wydaniem pozwolenia na budowę lub zgłoszenia budowy) obszar wyłączony winien być spójny z obszarem opracowania składanym z wnioskiem o wydanie pozwolenia na budowę lub zgłoszenia budowy lub robót budowlanych oraz finalnie tożsamy ze zmianą użytku wprowadzaną do ewidencji gruntów i budynków.

Problemy/proponowane zmiany w zakresie rekultywacji gruntów:

- 1) wprowadzenie **obligatoryjnych załączników do wniosku** o wyznaczenie i uznanie rekultywacji (np. mapa terenu, projekt rekultywacji),
- 2) **doprecyzowanie przepisów w zakresie osoby zobowiązanej do wykonania rekultywacji**, w przypadku, gdy osoba powodująca utratę albo ograniczenie wartości użytkowej gruntów była znana, ale aktualnie takiej osoby/podmiotu nie ma;
- 3) **wprowadzenie kierunków rekultywacji oraz niezbędnych elementów/prac**, jakie musi wykonać osoba zobowiązana do wykonania rekultywacji, aby w danym kierunku rekultywacja została uznana (np. w przypadku kierunku leśnego konieczne jest nasadzenie sadzonek drzew; wprowadzenie kierunków rekultywacji ograniczyłoby wskazywanie przez przedsiębiorców kierunków np. inny z przeznaczeniem terenu na działalność produkcyjno-usługową, kierunek infrastrukturalny, nie mający nic wspólnego z ochroną gruntów, a powodujący problemy z uznaniem rekultywacji za zakończoną),
- 4) **ustawa nie określa wprost kiedy powinna zostać wydana decyzja określająca osobę zobowiązaną, kierunek i termin rekultywacji**, wskazując jedynie ogólnie, iż *rekultywację i zagospodarowanie gruntów planuje się, projektuje i realizuje na wszystkich etapach działalności przemysłowej*. Problem powstaje w przypadku przedsiębiorców prowadzących działalność związaną z eksploatacją złóż kruszywa naturalnego.

Czy powinni występować z wnioskiem o wydanie decyzji po uzyskaniu koncesji, po rozpoczęciu prac związanych z eksploatacją złóż, czy może po zaprzestaniu prowadzenia na przedmiotowych gruntach działalności związanej z eksploatacją złoża?

- 5) **ustawa nie określa, jakie wymogi należy uwzględnić przy wyznaczaniu kierunku rekultywacji**; czy osoba zobowiązana do wykonania rekultywacji ma dowolność w jego wyborze oraz czy powinien być zgodny z kierunkiem określonym w dokumentacji rekultywacji, o której mowa w § 162 *Rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 8 kwietnia 2013 r. w sprawie szczegółowych wymagań dotyczących prowadzenia ruchu odkrywkowego zakładu górniczego*.

- należy również wskazać, iż regulacje dotyczące rekultywacji gruntów określone są również w *ustawie z dnia 9 czerwca 2011 r. - Prawo geologiczne i górnicze (dalej jako: PgiG) m.in.:*
- art. 79 ust. 2 pkt 5 *ustawy PgiG* – wskazuje, iż projekt robót geologicznych określa w szczególności przedsięwzięcia konieczne ze względu na ochronę środowiska, w tym rekultywacji gruntów (sposób i termin likwidacji wyrobisk oraz rekultywacji gruntów);
- w planie ruchu zakładu górniczego określa się przewidywane kierunki, sposób oraz terminy rozpoczęcia i zakończenia rekultywacji gruntów przekształconych – zgodnie z *Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 8 grudnia 2017 r. w sprawie planów ruchu zakładów górniczych (Dz. U. poz. 2293 z późn. zm.)*.
- art. 129 ust. 1 pkt 5 *ustawy PgiG* wskazuje, iż *w przypadku likwidacji zakładu górniczego, w całości lub w części, przedsiębiorca jest obowiązany [...] przedsięwziąć niezbędne środki w celu ochrony środowiska oraz rekultywacji gruntów po działalności górniczej*. Do likwidacji zakładu górniczego stosuje się

odpowiednio przepisy o ruchu zakładu górniczego. W planie ruchu likwidowanego zakładu górniczego określa się m.in. terminy rozpoczęcia i zakończenia rekultywacji gruntów po działalności górniczej, ponadto załącznikiem do planu ruchu jest *inwentaryzacja gruntów przekształconych w wyniku prowadzenia ruchu zakładu górniczego oraz przewidywany kierunek, sposób i terminy rozpoczęcia i zakończenia rekultywacji*;

— zgodnie z art. 116 ust. 6 pkt 7 ustawy Pggig *Właściwy organ nadzoru górniczego może, w drodze decyzji, nakazać sporządzenie odpowiednich dokumentów wchodzących w skład dokumentacji mierniczo-geologicznej, innych niż wymienione w przepisach wydanych na podstawie ust. 7, jeżeli jest to niezbędne do: rekultywacji gruntów i zagospodarowania terenów po zakończeniu działalności górniczej.*

- 6) W związku z powyższym, czy należy przyjmować, iż termin i kierunek rekultywacji, o jaki wnioskuje przedsiębiorca do starosty powinien być zgodny z zapisami planu ruchu zakładu górniczego?
- 7) Czy też należy przyjmować, że w przypadku, gdy eksploatacja prowadzona jest na podstawie koncesji marszałka rekultywację wyznacza i uznaje marszałek lub organ nadzoru górniczego (mając na uwadze, iż w drodze decyzji zatwierdza plan ruchu zakładu górniczego – art. 108 ust 11 Pggig), a w przypadku koncesji wydawanych przez starostę wyznaczenie i uznanie rekultywacji dokonuje starosta? Mając na uwadze, iż marszałek oraz organ nadzoru górniczego (w przypadku koncesji udzielanych przez marszałka) mają większe możliwości wpływu na działania przedsiębiorcy oraz narzędzia i możliwości do kontroli i mobilizacji przedsiębiorcy, w tym m.in.: cofnięcie koncesji, kontrola nad środkami zgromadzonymi przez przedsiębiorcę na funduszu likwidacji zakładu górniczego (art. 128 Pggig), nałożenie obowiązku wykonania obmiarów wyrobiska.
- 8) wprowadzenie regulacji umożliwiających wpływ starosty na treść dokumentacji rekultywacji, która jest zatwierdzana jedynie przez kierownika ruchu zakładu górniczego, co powoduje, iż przedsiębiorcy wpisują do dokumentacji rzeczy nie związane z pracami rekultywacyjnymi np. przeznaczając część terenu nie zrehabilitowanego na działalność produkcyjną, usytuowanie instalacji nie wpisującej się w zakres prac rekultywacyjnych. [dokumentacja rekultywacji sporządzana jest na podstawie § 162 *Rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 8 kwietnia 2013 r. w sprawie szczegółowych wymagań dotyczących prowadzenia ruchu odkrywkowego zakładu górniczego* (Dz. U. poz. 1008 z późn. zm.)]
- 9) doprecyzowanie przepisów w zakresie rozpoczęcia biegu terminu na wykonanie rekultywacji. Aktualnie, w przypadku terenów po eksploatacji złóż, przyjęte jest zgodnie z orzeczeniami Naczelnego Sądu Administracyjnego i Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego, że początkiem biegu terminu na wykonanie rekultywacji jest data wydania przez marszałka decyzji zatwierdzającej dodatek do dokumentacji geologicznej rozliczający zasoby złoża. Jednakże problematyczne są przypadki, gdy przedsiębiorca zakończył eksploatację, ale nie sporządza przez okres kilku lat dodatku

rozliczającego zasoby złoża, jaką datę przyjąć jako początek biegu terminu na wykonanie rekultywacji?

- 10) wprowadzenie narzędzi umożliwiających mobilizację przedsiębiorców zobowiązanych do wykonania rekultywacji w przypadku braku prowadzenia prac rekultywacyjnych. Aktualnie starosta może nałożyć jedynie opłatę roczną podwyższoną po upływie okresu o którym mowa w art. 20 ust. 4 ustawy ogril. Doprowadza to do sytuacji, że osoba zobowiązana do wykonania rekultywacji przez okres kilku lat nie prowadzi na danym terenie żadnych prac rekultywacyjnych;
- 11) wskazanie kryteriów jakimi powinny kierować się organy przy wydawaniu opinii – art. 22 ust. 2 ustawy ogril;
- 12) doprecyzowanie przepisów art. 28 ust. 3 poprzez wskazanie, iż opłata roczna podwyższona nakładana jest w formie decyzji;
- 13) doprecyzowanie przepisu art. 22 ust. 3 ustawy ogril, poprzez wskazanie zakresu danych jakie powinny być przekazane przez osobę zobowiązaną do wykonania rekultywacji. Niejednokrotnie dochodzi do sytuacji, że przedsiębiorca przesyła jedynie informacje, iż w ubiegłym roku prowadził rekultywację poprzez wypełnianie wyrobiska odpadami, (nie wskazując chociażby: powierzchni gruntów objętych pracami rekultywacyjnymi oraz ilości przyjętych odpadów – pomimo wezwań organu), twierdząc, iż jest to wystarczająca informacja, ponieważ przepisy nie wskazują, jakie informacje powinny zostać przekazane staroście;
- 14) doprecyzowanie przepisów w zakresie terminu uznania rekultywacji za zakończoną, tj. czy jest to data, z którą decyzja uznająca rekultywację stała się ostateczna, czy data faktycznego zakończenia prac rekultywacyjnych przez osobę zobowiązaną do wykonania rekultywacji;

Z doświadczenia życiowego możemy również wskazać, iż (mając na uwadze wyżej wskazane regulacje dotyczące rekultywacji gruntów, określone w Prawie geologicznym i górnictwie) bardzo problematyczne jest uznawanie rekultywacji terenów poeksploatacyjnych o dużych powierzchniach, gdzie koncesje na eksploatację złoża kruszywa naturalnego wydaje marszałek, nadzór górniczy prowadzi organ nadzoru górniczego i zezwolenie na prowadzenie odzysku odpadów w celu wypełnienia wyrobiska poeksploatacyjnego odpadami wydaje marszałek. Natomiast na starostę (pomimo, iż w decyzji wyznaczającej kierunek rekultywacji nie uwzględnił możliwości wykorzystania odpadów do rekultywacji) ceduje się uznanie rekultywacji gruntów za zakończoną, mimo iż nie ma narzędzi/możliwości wpływu na działania przedsiębiorcy podczas i po eksploatacji, jak również na sposób wykonania rekultywacji oraz rodzajów odpadów stosowanych do wypełniania wyrobiska poeksploatacyjnego. Decyzja starosty określa jedynie kierunek, osobę zobowiązaną i termin, kolejno uznaje, bądź nie, rekultywację za zakończoną, brak jest możliwości odniesienia się w decyzji do sposobu wykonania rekultywacji, w tym możliwości wykorzystania odpadów. Brak jest narzędzi do wpływu na działania przedsiębiorcy podczas wykonywania prac rekultywacyjnych. Co prawda starosta kontroluje zgodności wykonywanych zabiegów z dokumentacją rekultywacji, tylko co w sytuacji gdy organ nie zgadza się z zapisami zawartymi w dokumentacji rekultywacji, a przedsiębiorca nie chce ich zmienić lub podczas działalności przedsiębiorca sporządził kilka dokumentacji rekultywacji zakładających różne koncepcje rekultywacji.

Ponadto brak doprecyzowania w przepisach obowiązku uzyskania w pierwszej kolejności decyzji wyznaczającej kierunek i termin rekultywacji, kolejno decyzji uznającej rekultywację za zakończoną, doprowadza do sytuacji, iż przedsiębiorca uzyskuje koncesję, po wyeksploatowaniu złoża i wypełnienia wyrobisko poeksploatacyjne odpadami, na podstawie zezwolenia udzielonego przez marszałka, a na końcu występuje do starosty o uznanie rekultywacji za zakończoną, bez uprzedniego uzyskania decyzji wyznaczającej osobę zobowiązaną, kierunek i termin rekultywacji. Tym samym starosta nie mógł kontrolować rekultywacji gruntów, w tym zgodności wykonywanych zabiegów z dokumentacją rekultywacji, niemniej jednak jest zobowiązany wydać decyzję uznającą rekultywację za zakończoną.

Z poważaniem
Przewodniczący Konwentu
Powiatów Województwa Dolnośląskiego

Artur Bieliński